

S A D R Ź A J

I POJAM RELIGIJE	4
II NASTANAK RELIGIJE	4
III DEFINICIJE RELIGIJE	5
“verovanje u sveto“.....	5
“vera u nad-prirodno”.....	6
“vera u boga”	6
D. “osećanje zavisnosti“	6
E. „svet reda nasuprot svetu nereda“	6
IV SOCIOLOGIJA RELIGIJE	6
TEORIJSKI PRAVCI U SOCIOLOGIJI RELIGIJE.....	7
METOD SOCIOLOGIJE RELIGIJE	7
V FUNKCIJA RELIGIJE	8
SOCIJALNA FUNKCIJA	8
KOMPENZATORSKA FUNKCIJA	8
SAZNAJNA FUNKCIJA	8
VI ISTORIJSKI RAZVOJ RELIGIJE	9
ANIMIZAM	9
TOTEMIZAM	9
KULT PRIRODE	9
TEIZAM	10
POLITEIZAM	10
MONOTEIZAM	10
VII SAVREMENO DRUŠTVO I RELIGIJA	10
VIII VERSKE ZAJEDNICE	12
HRIŠĆANSTVO	12
JUDAIZAM	13
ISLAM	13
HINDUIZAM	13
BUDIZAM, KONFUČIJANIZAM, TAOIZAM	13
IX TIPOVI VERSKIH ORGANIZACIJA	14
X NOVI VERSKI POKRETI	15
XI MILENARISTIČKI POKRETI	16
XII FUNDAMENTALIZAM	16

I POJAM RELIGIJE

O religiji postoji mnogo stavova i metodoloških pristupa. Najučestalije je ono gde se religija definiše kao verovanje u boga, odnosno “vera u onostrani svet” . Pojam religija potice od latinske reci religio-vera, veroispovest. Pojam označava duhovnu vezu između boga i čoveka.

Postoje razna tumačenja religije, ali su sa sociološkog aspekta najvažnija učenja Marksa, Dirckema i Vebera. Oni su smatrali da je religija u sustini iluzija, da je drugi svet o kome ona govori, u stvari stvarni svet iskrivljen kroz prizmu religijskog simbolizma. Po Marksu je “religija opijum za narod”, i kao takva pruža opravdanje za nejednakosti u društvu između bogatih i siromašnih. Marks je prihvatio gledište da religija predstavlja samootudjenje čoveka. Po Marksu, religija odlaže sreću i blagostanje za zagrobni život, a pripoveda pomirljivo prihvatanje postojećih uslova u ovom životu. na ovaj način se, obećanjem onoga što će biti na onom svetu, pažnja ljudi odvraća od nejednakosti i nepravdi na ovom. Verska uverenja i vrednosti često pružaju opravdanje za nejednakosti između bogatih i siromašnih, moćnih i slabih. Dirckem

je uočio kohezionu funkcije religije jer trazi da se ljudi redovno sastaju kako bi potvrdili svoja zajednicka verovanja i vrednosti. Po Dirkemu, religija podrazumeva redovne ceremonijalne i ritualne radnje radi kojih se okuplja grupa vernika. U kolektivnim ceremonijalima potvrđuje se i osnažuje osećaj solidarnosti unutar grupe. Ceremonijali odvlače pojedinca od svakodnevnih briga društvenog života u jednu uzvišenu sferu, u kojoj on oseća da je u dodiru s višim silama. Te više sile se pripisuju totemu, svetom predmetu, koji se obožava. Na ovaj način, religija se ne svodi samo na niz osećanja i radnji - ona, u stvari, uslovljava način mišljenja pojedinca u tradicionalnim kulturama. Veber je uvideo znacaj religije koji je ona imala u drustvenim promenama, posebno u razvoju zapadnog kapitalizma. Najveći deo svoje pažnje, Veber je koncentrisao na ono što je nazvao svetske religije, to jest na one religije koje su privukle najviše vernika i time uticale na tok planetarne istorije. Tako je protestanizam - naročito puritanizam - bio izvoriste kapitalističkog pogleda na svet koji nalazimo na modernom Zapadu. Prvi preduzetnici uglavnom su bili kalvinisti. Njihova težnja za uspehom, koja je pomogla da dodje do ekonomskog razvoja na Zapadu, prvobitno je bila podstaknuta željom da se služi Bogu. Za njih je materijalni uspeh bio znak božanske naklonosti.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com